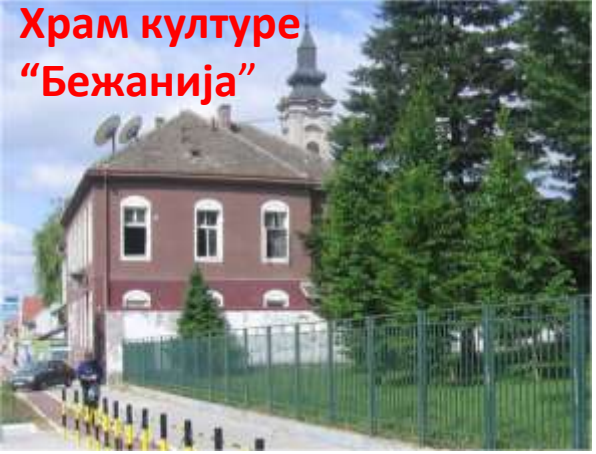

Дан уочи Дана жена

07.03.2018.

УДРУЖЕЊЕ
СТАРА БЕЖАНИЈА

Храм културе "Бежанија"
07.03.2018 у 19:00

Прослава Дана жена

Дан жена се слави као успомена на демонстрације жена у Њујорку 1857.

У програму учествују:

Радивој Прокопљевић Прока - песник
Бошко Маринковић - афористичар
Милан Кајалић Кајгана - кантаутор
Хор О.Ш."Милан Ракић"

После програма ИГРАНКА
(као некад у Дому културе)

Бежанинко... по нечему си издвојила и остају упамћена, оставивши иза себе печат у времену... (Више о њима на Сајту и Монографији

УДРУЖЕЊЕ СТАРА БЕЖАНИЈА

Спремили смо за сваку присутну даму цвеће и "од срца срцу" Медино срце

Сестре Пророк
са Банетом и Цвеком

Гоца
Волга
Бојка
Јаца

Нада
Љубица

Наше гошће:
Снежана, Боса и Мира

10
PIBOL

Најстарија
драга гошћа:
Верица Сремица

Зоран са унуцима
(“Бифеџије” Вања и Матеја)

Јаца
са
унуцима

Сала се пуни...

Зоран Матијашевић је поздравио госте и дамама пожелео срећан празник.
Зоран
Прока
Бошко

Наша незванична химна
“На Галовици гуске беле...”

Драган Гогић је побудио емоције присутних
када је представио жене – Бежанинке , које
су заслужиле да буду издвојене...

Бежанинке...

... које су на себи својствен начин биле везане за Бежанију, а по нечему се издвојиле и остају упамћене, оставивши иза себе печат у времену.

Неке од њих су остале да живе у Бежанији, а друге су отишле корак даље па су репрезентовале Бежанију глобално.

Неке су дале значајан допринос у области културе и просвете...

Милица Мацура (1909-1974)

Милица је била активна у АФЖ (антифашистичко веће жена), а њен супруг Стеван (1907-1947), из имућне породице, био је један од првих чланова КПЈ у Бежанији. Био је секретар НОО и секретар партијске ћелије у Бежанији. Милица је заједно са Стеваном, за време Другог светског рата, ухапшена у једној рацији и одведена у у немачки логор где је остала до ослобођења.

Радмила Петрић (1908-1970)

Радмила је рођена у Новој Вароши.
На београдском универзитету завршила је Филозофски факултет. У Бежанију је дошла 1945. године са породицом, када је њен отац Јевстатије Караматијевић добио, на основу Закона о Колонизацији, кућу у Вука Караџића 17.
Радмила је била професор у Земунској гимназији и у основној школи у Бежанији, а била је и први директор прве основне школе изграђене на Новом Београду.
Радмила је дала име првој основној школи у Новом Београду - “Иван Гундулић”.

Вера Перзић, дев. Срдановић (1929)

Вера, ћерка Вуке Клићанске и Цвеје Гвозденчева из Вука Караџића 13, завршила је основну школу у Бежанији, а гимназију у Земуну. Дипломирала је на Природно-математичком факултету у Београду. Вера је прво радила у Трстенику, где је била директор прве Мајсторске школе, коју је и основала. Затим је у Земуну радила као професор математике у средњој машинској техничкој школи и била њен директор. Једно време је била и у просветном савету Београда, а била је и рецензент у неколико књига из математике.

.

Бранка Петрић-Фехмиу

Бранка (* 1937) је завршила земунску гимназију (у генерацији са Луком Пајчином и Пунишом Мркићем) а затим позоришну академију у Београду. Има запажен стваралачки пут који траје већ пола века. Присутна је на сцени у најизвођенијим представама, дуговечним попут легендарне „Бубе у уху“. Играла је у гласовитим дечијим ТВ серијама. На филму се појављивала повремено али су и упечатљиви ликови попут новинарке у данас антологијском филму „Балкански шпијун“.

Њена незаобилазна велика улога била је бити животна сапутница и подршка славном глумцу Бекиму Фехмиу. Мајка је синовима античких именаХедону и Уликсу.

Бранка је живела у Вука Караџића 17 (Шорић)

Беким Фехмиу

Син Уликс је такође глумац

Волга Илић (1948)

Рођена у Сињу, по занимању је наставник географије/ историје, али је цео радни век провела у Савезној скупштини СФРЈ.
Удата је у породици Илић – Максимови, где живи већ 48 година.
Стекла је углед и поштовање свих Бежанинаца. Рођени је борац, жена чврсте воље и огромне енергије.
као председник удружења “Стара Бежанија” (од 2005. године) стоји иза свих акција и догађаја у Бежанији.

Мирјана Миленковић (1949)

Мирјана дев. Мијатовић, основну школу је завршила у Бежанији, а IX београдску гимназију на Новом Београду. Завршила је Филозофски факултет у Београду на групи за Општу и националну историју и стекла звање професора. Магистрирала је на Филозофском факултету у Задру. Радила је у Архиву Београда и Југославије, а од 1984. године је у Министарству спољних послова у звању опуномоћеног министра и министра саветника. Преко 15 година била је начелник ИНДОКА и Одељења за информисање и архивске послове. Као конзул радила је у Букурешту-Румунија, у Ријеци-Хрватска.

Живела је у Војвођанској 5

Олгица Нешковић, дев. Белановић (1955)

Олгица је рођена у Бежанији у познатој породици Белановић. Завршила је основну школу, а затим средњу фармацеутску.
Дипломирала је фармацију на београдском универзитету где је и магистрирала.
Била је директор у СРБОЛЕКУ.

Бежанинке у свету науке

Јелица Радосављев
(* 1936- †2012)
потиче из породице Батос, која је живела у Војвођанској 96.
Завршила је <u>три факултета</u>, (историја, географија и медицина).
што је заиста реткост.

Јелена Јовановић Курепа
(*1939)
из познате породице Бајин,
основну школу је завршила у Бежанији, а гимназију у Земуну.
<u>Доктор је физичко-хемијских наука</u> и радила је у Институту за физику.
Била је удата за проф. Милана Курепу, академика, који је умро 2000. године.

Славица Миљковић
(* 1953– † 2005)
потиче из породице Кокотовић, из Војвођанске 30, и унука је Благоја Кокотовића. Завршила је основну школу у Бежанији, па затим II београдску гимназију .
<u>Доктор је неорганске хемије</u>.
Са породицом се одселила у Канаду где је живела и радила, али је на жалост прерано преминула.

Биљана (Деретић) Стојановић
(*1955)
живела је у Бежанији, Скадарска 3 (удата за Зорана Стојановића).
Завршила је Грађевински факултет у Београду, где је и магистрирала.
<u>Доктор је техничких наука</u> и ванредни професор на Грађевинском факултету, где ради од 1978. године.

Посебно истичемо учитељице, које су оставиле неизбрисив траг у Бежанији.

Јакица Томашић

Јовановић Дара
(супруга Гојка Бајина)
(1907-1997)

Рашковић (Црногорац)
Мирослава
(1932)

Кокотовић (Стефановић)
Божана
(1935-2012)

Одгајиле су десетине генерација младих Бежанинки и Бежанинаца и упутиле их на прави животни пут.

Биле су изузетни педагози, наизглед строге (нарочито учитељица Јакица), али бескрајно правичне и омиљене код својих ђака.

(Гарић) Попов
Ката
(1939)

(Пајчин) Јовановић
Драгица
(1943)

(Пономарев) Кнежевић
Олга
(1943)

После ове дивне презентације, приређен је мали програм у коме су учествовали песник Радивој Прокопљевић – Прока, афористичар Бошко Маринковић и Миле Кајалић – Кајгана.
Поред њих, учествовао је хор О.Ш. “Милан Ракић”, као и млади уметници ове школе (чело, хармоника, виолина...)

Прока је говорио своје
стихове (неке од њих
написао баш за ово вече)
посвећене представницама
лепшег пола.

Бошко је говорио афоризме
специјално написане
за ову свечаност

Хор пева химну
“Бежанија”
комозитор
Проф. Марија Гаљевић

Марија
Гаљевић

Златни јубилеј (1966 - 2016)
Цвета
Бранко

Радован
Милица

Зага и Фрања

Вера

Момчило
Сестре
Дозет

Соња је бринула
о слици и звуку...

По завршетку програма
“стампедо” према
“шведском столу”...

... а како и не би била гужва, кад су Бежанинке
(али и гошће) направиле “икебану”...
COMFORT

... и даље гужва пред голом...

Драгиња
и Биља

Моки и Бане

Душица
и Душанка

Комшије
из Лоле Рибара:
Мирољуб
и Пера

Никица
Стева

Мика
Прока
Ранко

Бане
Моки
Миша

Добрила

Мика, Прока и Ранко

Бранко

Вера
(дев. Пилер)
Душанка

Наш драги гост је
био и Срђан Минић,
члан Н.О. Аеродрома
“Никола Тесла”,
са супругом

Никица
Љуба
Стева

После закуске, уследила је традиционална игранка...

Милица

Весели супружници:
Пера и Олгица

ни јубилеј (1966 - 2016)

Биља и Цвек

Почела популарна томбола
(Главни организатори: Олгица, Душанка и Соња)

BELI UDOVAC
Славко
Гога
Јаца
Весна

Зоки
Јаца